

העניקר - ח

בפתיחת שבוע האופנה הישראלי:
מיני-מיד-מאקסי, לא חשוב

חלק מן הדגמים בתצוגת שבוע האופנה.

שמלת-מכנסיים ללא חזייה, מחשוף עד המותן

המעמד צריך היה להיות עליה, קלילה, סבדר, משעשע — ורווחי מז'בונית מסחרית.

וכזה הוא אכן היה: באותם הנשפים של התיאטרון התל-אביבי, לצדילי מרסיקה עליי זה, הציגו ביום א' השבוע התצוגות לי עיני העולם את אופנת ישראל לשנה ה' לרובה, בשבוע האופנה הישראלי — הר אירוע המרכזי שנועד להכניס למדינה זרם דולרים מיצוא העשיית הביגוד.

ואולם אוסייני יותר לישראל — על אף שספק אם הבחין בכך העולם — היתה עובדה אחרת:

לא היתה זו העובדה שהמעמד השמה נפתח בהתייחדות לזיכרם של הרוגי טיטס סוויטאייר: שמונה מבין ההרוגים היו קניינים בדרסס לטקס זה. שניים מבין הר שמונה היו יהודים, שזו צריכה היתה להיות הפעם השישית לבואם אוצה לי מטרה זו.

העובדה האופיינית לישראל היתה אחרת: היתה זו ההחלטה הנחושה שלא להרשות לאבל ולצער לפגוע בחיים. משום כך לא בוטלה התצוגה, נערכה כמתוכנן.

הקהל הנוצץ כלל אופנאים ואופנאיות, עיתונאי-חוף ומקומיים, יצרנים וסוחרים, יי סתם המון רב שבא לאירוע העליון ושוטט לפני התצוגה ולאחריה בשלוש הקומות ב' הילטון, שבהן השתרעו היצרנים והמציגים השונים, כשכל אחד מנסה לעניין את הקניינים מחו"ל. בעוד שבתצוגה עצמה לא נר-אה ולא נשמע נושא המחירים — הרי ש-

מאקסי, מידי, מיני ובגד'ים — כולם ללא חזייה

שמלת שכמייה פירח